

Maastrichtse buurt botst met Iraanse restauranthouder: ‘Ze gebruikt zo veel kruiden dat wij ramen en deuren moesten sluiten’

Vandaag om 11:02 door Joos Philippens

Farèn Sallak.
Afbeelding: Peter Schols

Jack en Lucie Theunisz wonen al 35 jaar aan de President Rooseveltlaan, nu de Groene Loper. Sinds zo'n drie jaar grenst hun achtertuin aan restaurant Farèn. Dat levert, na een positieve start, veel stress op.

Toen restaurant Farèn in 2018 aan de Groene Loper startte, waren Jack en Lucie Theunisz blij. „We gingen er eten, de hele buurt steunde haar,” vertelt Jack. Maar nu zijn de twee gefrustreerd; alleen al de term ‘Farènplein’ zit hen dwars. „Ik heb liever de neutrale naam Frankenplein.”

Theunisz somt op wat hij aanvankelijk allemaal niet wist. Farèn Sallak begon zonder vergunning voor de exploitatie, het schenken van drank en het houden van een terras. „Daarna mocht ze 30 terrasstoelen hebben, maar ze had er 45. Ze plaatste bloembakken zonder vergunning. Ze doet eerst en vraagt dan pas vergunning aan.”

De restauranteigenares ontkent dat niet. „Ik heb dertig jaar in Iran gewoond. Als een agent komt, geef je die wat geld. Of je gaat naar een ambtenaar. Ik ben geboren ondernemer. Ik zoek de grenzen op, anders kan ik niet groeien. Ik ga door totdat de gemeente zegt: tot hier en niet verder.”

Stank

Dat gebeurt ook. Het restaurant krijgt na klachten regelmatig handhavers in de zaak. „De burens waren vrienden, nu niet meer,” signaleert Sallak. Niet vreemd, vinden Jack en Lucie Theunisz. Theunisz diende alleen al tien meldingen in vanwege stank. „Farèn gebruikt zo veel kruiden dat wij ramen en deuren moesten sluiten. Bovendien spaarde ze het afval veel te lang op.”

Sallak knapte de tuin achter het restaurant op. „Mooi gedaan, het was een puinhoop. Maar ze verplaatste meteen ook de keuken naar achteren en maakte daar een raam. Ons vertelde ze niets. We hadden drie maanden overlast. Bovendien sneed het keukenpersoneel groente buiten, dan hoorde ik een uur lang gehak.”

Theunisz vond dat de gemeente te passief omging met handhaven en stuurde een brief aan klachtencommissie. Dat hielp. Op 3 augustus antwoordde de gemeente dat is ingegrepen: er kwam een afzuiging, Farèn heeft nu een contract met een bedrijfsafvalinzamelaar, minder terrasstoelen en veroorzaakt minder keukengeluiden buiten.

Wat buurman Theunisz écht stoort, is Sallaks plan voor het uitbaten van een achterterras, dat alleen van zijn eigen tuin is gescheiden door een enkelsteens muur. Hij zegt dat ze pas kwam praten na zijn melding bij de gemeente. „Dat vind ik niet erg sociaal. Ze verontschuldigde zich niet, maar vertelde: ik ga hier een terras beginnen. Ik zei: nooit van z'n leven. Ik moest het een kans geven, vond ze. Geen sprake van!” Sallak werpt tegen dat ze twee keer is gaan praten bij de burens. Vergeefs.

Foto: Peter Schols

Brief

Op 10 september stuurden de Theuniszen een brief aan burgemeester en wethouders. ‘Het kan niet zo zijn dat de belangen van één horecaondernemer boven de belangen van zo veel buurtbewoners wordt geplaatst. Zeker vijf burendelen deze ervaringen voor het overgrote deel met ons.’ Een van hen, Vincent Grummer, stelt: „Farèn heeft een ongekend talent om, als ze haar zin niet dreigt te krijgen, met mooie verhalen mensen om haar vinger te winden. Maar het restaurant is wel een aanwinst voor de buurt en draagt bij aan de sociale controle.”

Akoestisch adviseur Paul Donners heeft namens Sallak deze week drie vergunningaanvragen ingediend. Sallak wil de ombouw om de ontgeuringsinstallatie aanbrengen die de welstand wenst. Ook vraagt ze verlenging van de openingstijd (van 21.00 naar 23.00 uur) voor het terras aan de voorkant.

Maar het draait vooral om het achterterras. „Voor het gebruik van het horecaterras moet je aantonen dat het woon- en leefklimaat niet wordt aangetast,” stelt Donners. „Ik heb een akoestisch onderzoek opgesteld dat uitgaat van een rustig terras. Het is immers geen café.”

Sallak zegt niet op ruzie uit te zijn. „Ik zeg tegen de burendelen: ik doe er alles aan zodat jullie geen overlast krijgen, maar dat geloven ze niet.” Het echtpaar Theunisz slaapt slecht van de situatie. „Dat de publieke opinie op haar hand is, maakt kritiek uiten alleen maar moeilijker. De voorkant juichen we toe, maar ons woongenot (en dat van vele burendelen met ons) aan de achterzijde moet niet vergald worden.”